

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

GRUPUL DE LUCRU AL COMISIEI DE STAT PENTRU REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚII DE ÎNTRERINZĂTOR

Nr. 38-78-31

Chișinău

2 ianuarie 2024

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Ref. la nr. 12-3786 din 04.12.2023

În temeiul prevederilor art.34 alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, art.19 din Legea nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, precum și atribuțiile stabilite în pct.34 din Regulamentul Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1429/2008, se remite *Expertiza Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător la proiectul Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (adaptarea cadrului normativ pentru a permite digitalizarea serviciilor G2B).*

Anexă: 1 filă

Digitally signed by Pșenicinfi Igor
Date: 2024.01.03 08:25:15 EET
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

Secretar general adjunct al Guvernului

(semnat electronic)

Igor PȘENICINȚI

EXPERTIZA

Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător

Prezenta expertiză este acordată în temeiul art.34 alin.(4) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, în conformitate cu prevederile Legii nr.235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, Hotărârii Guvernului nr.1429/2008 privind revizuirea și optimizarea cadrului normativ de reglementare a activității de întreprinzător și Metodologiei de analiză a impactului în procesul de fundamentare a proiectelor de acte normative, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.23/2019.

Titlul actului examinat:	proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (adaptarea cadrului normativ pentru a permite digitalizarea serviciilor G2B)
Autorul (autoritatea), persoana responsabilă:	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Direcția politici în domeniul comunicațiilor electronice și poștale Eugeniu Bazic, Tel. 022 250624, eugeniu.bazic@mdd.gov.md
Evaluarea documentului de analiza a impactului	
<i>Examinat în ședința Grupului de lucru la data:</i>	07.11.2023
Concluzia: Analiza prezentată nu corespunde în mare parte cu cerințele Metodologiei de analiză a impactului în procesul de fundamentare a proiectelor de acte normative, odată ce nu expune și nu argumentează suficient existența problemelor și nu estimează impactul opțiunii recomandate. Analiza de impact se susține cu condiția luării în considerare a obiecțiilor și propunerilor.	
Evaluarea proiectului de act normativ	
<i>Examinat în ședința Grupului de lucru la data</i>	12.12.2023
Concluzia: Proiectul conține prevederi contradictorii cu principiile de reglementare a activității de întreprinzător. Proiectul nu se susține.	
Comentarii, recomandări:	
În raport cu certificatele din domeniul metrologiei se propune excluderea acestora din Nomenclator sub pretextul că acestea nu sunt acte permissive odată ce „nu acordă niciun drept sau obligație specifică solicitantului în ceea ce privește activitatea de întreprinzător”, fără a ține cont de însăși noțiunea de „certificat” de la art.4 din Legea nr.160/2011 care stabilește expres că certificatul nici nu trebuie „să acorde drepturi primare”¹. Într-un final, în raport cu aceste acte în domeniul metrologiei, nu se identifică și nu se analizează o problemă clară, nu se specifică care sunt aspectele negative legate cu faptul că aceste certificate se regăsesc în Nomenclator. Astfel excluderea actelor din domeniul metrologiei nu a fost explicată și justificată, totodată nu se atestă modificări în legislația de profil pentru ca aceste acte să nu mai cadă sub incidența noțiunii de act permisiv. În cazul în care actele date necesită a fi solicitate și acordată pe altă platformă decât SIA GEAP, atunci acest fapt va fi indicat în legea de profil (Legea metrologiei și, după caz, Legea nr.235/2011). De principiu nu poate fi susținută excluderea actelor permissive propuse în domeniul metrologiei și evaluării conformității. Atenționăm asupra faptului că analiza de impact a fost susținută condiționat, cu toate că s-a constatat un nivel foarte mic de corespundere cu Metodologia. Autorii nu au modificat sau completat cumva analiza de impact și nu au ținut cont de obiecțiile înaintate de GL. Astfel oportunitatea și	

¹ c) certificat – act permisiv care se referă la conformitatea anumitor bunuri sau servicii fie la atestarea cunoștințelor/capacităților angajaților unui agent economic, în limita criteriilor stabilite la art.4, în baza căruia nu se acordă drepturi primare pentru activitate, dar care este impus de lege pentru a confirma respectarea unor cerințe de ordin tehnic și a cărui neobținere nu periclitează întreaga activitate a agentului economic într-un domeniu

proportionalitate intervenției nu este argumentată și nu sunt respectate principiile în cauză. Reiterăm că intențiile autorilor expuse în proiect sunt contradictorii în sine. În raport cu actele emise din domeniul comunicațiilor electronice și poștale se pledează pentru includerea acestora pe platforma SIA GEAP (cu scopul de a „digitaliza” procesele). În același timp, în domeniul metrologiei autorii pledează pentru excluderea acestora din Nomenclator și, corespunzător din SIA GEAP, cu scopul „de a înlătura impedimente la obținerea acestor acte”, impedimente despre care nu s-a scris nimic în analiza de impact. Nu este clar cum aceiași platformă digitală poate atât de radical influența diferite acte/proceduri.

Legea nr.160/2011 se referă la toate autoritățile și toate categoriile de acte permise (cu unele excepții expres indicate la art.3. Așa numitul „regim de autorizare generală” este o particularitate care se regăsește doar în Legea nr.241/2007 și nu este propriu pentru nici un alt domeniu de reglementare național. Mai mult, însăși sintagma „regim de autorizare”, în lipsa unei autorizații (sau oricare alt act permisiv) este cel puțin stranie. Astfel propunerea de completare a Legii nr.160/2011 cu această noțiune și atribuirea acestor aspecte către toate autoritățile de reglementare este cel puțin stranie și improprie altor autorități decât ANRCETI.

Corespunzător și nomenclatorul propus la anexa nr.1¹ este extrem de trunchiat, legea se referă la toate domeniile, nu doar cele reglementate de ANRCETI! Și nici nu e clară logica, care este necesitatea acestui nomenclator, odată ce Nomenclatorul actelor permise are un scop cert – nu pot fi solicitate actele care nu se prevăd în Nomenclator, în special în cazul în care actele sunt prevăzute de acte normative subordonate legilor (HG, acte departamentale). Ori în proiect nici nu se propune completarea normei/regulii în cauză, la fel nu se propune o inventariere a tuturor notificărilor. Deci propunerea este una nu doar contradictorie cu obiectivul legii, dar și pare a fi una inutilă, care poate duce doar la neclarități în raport cu alte notificări din alte domenii de reglementare. Dacă se dorește un Nomenclator pentru domeniul telecomunicațiilor, atunci acesta trebuie să fie inclus în Legea nr.241/2007 (după modelul din Legea nr.130/2012 privind regimul armelor și munițiilor). Alternativ, dacă se insistă ca într-o lege să fie incluse toate notificările în baza cărora se inițiază activități economice (de întreprinzător), atunci, după aceeași logică, trebuie să fie incluse și toate raportările (fie că sunt periodice sau de o singură dată) și, evident, trebuie de extins întreaga arie și de modificat substanțial obiectul de reglementare a Legii nr.160/2011 sau de elaborat o altă lege în acest sens, în care se va conține nu doar Nomenclatorul notificărilor și raportărilor obligatorii dar și spectrul de norme materiale și procedurale aferente (cum se depun notificările/raportările, cum se recepționează și prelucrează de autoritate etc.). Regimuri în care există înregistrări oficiale în baza unor notificări sunt mult mai multe și mai variate, care în acest caz la fel necesită să fie incluse în anexa propusă la Legea nr.160/2011 (ex. în domeniul transportului rutier sau chiar și în același domeniu al metrologiei pentru prestatori de servicii, despre care autorii nu menționează, cu toate că se referă la unele certificate din același domeniu).

Notificare în sine este în esență o procedură de raportare, de transmitere oficială a unor informații, fără implicări permise, proceduri de deliberare din partea unei autorități sau o oarecare conotație de „autorizare”. Notificarea presupune doar transmiterea și preluarea mecanică a unor informații prestabilite ca și formă și conținut cu prelucrarea și înregistrarea acestora ulterioară. Astfel în legea care are obiectiv de a prevedea modul de reglementare prin autorizare sau prin acte permise, este absurd de a include proceduri de raportare/notificare, care nu au (sau nu trebuie să aibă) nici o legătură cu aria actelor permise și obiectivul legii.

Amintim autorilor, că în conformitate cu Legea nr.181/2016, în temeiul art. XII a fost desfășurat un proces amplu de revizuire a întregului spectru de acte permise (existente la acel moment în cadrul normativ) și a Nomenclatorului actelor permise din Legea nr.160/2011. Acea lege a stabilit abordarea metodologică de analiză și revizuire a actelor permise și modalități de simplificare sau desființare a actelor permise, stabilind² printre altele desființarea unui act permisiv prin transformarea actului în proceduri de notificare și/sau de înregistrare oficială. Adică, în rezultatul

² https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=94458&lang=ro

exercițiului de analiză și revizuire o serie de acte permissive au fost transformate în notificări oficiale și au fost excluse din rândul actelor permissive, în special din cauza că nu se mai corelau cu obiectivul legii, și odată ce nu mai presupuneau bariere și alte procese permissive, nu era necesară păstrarea lor într-un Nomenclator, supravegherea și corelarea cu cerințele pentru acte permissive. Era suficientă reglementarea corespunzătoare în legea de specialitate. Totodată, aceasta nu a presupus că notificările nu pot fi digitalizate, inclusiv nu pot fi transmise prin SIA GEAP. În acest sens este relevant exemplul autorizației de comerț din partea APL (anterior autorizație de funcționare), care a fost transformată în notificare obligatorie în comerț³ (în Legea nr.231/2010) și care s-a decis să fie transmisă prin SIA GEAP, chiar dacă nu este menționată în Legea nr.160/2011. Dacă intenția autorilor este doar de a asigura notificarea în domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale prin intermediul SIA GEAP, aceasta nu necesită completări la Legea nr.160/2011 ci doar unele modificări în Legea nr.241/2007 și Legea nr.36/2016, după modelul notificării în comerț. Așa am menționat mai sus, conceptul propus, de a include o listă cu „notificările” obligatorii (sau conceptul de regimuri de autorizare generală care este propriu doar Legii nr.241/2007) este contradictoriu cu obiectivul legii în sine și propunerea este una extrem de trunchiată.

În aceeași ordine de idei, nu este nicidecum justificată excluderea actului de la pct.79 din Nomenclator – „autorizare generală de furnizare a rețelilor ori serviciilor de comunicații electronice”, odată ce această autorizare continuă să întrunească elementele de act permisiv, din cauza că în urma notificării (care de fapt servește mai mult în calitate de „cerere”) urmează un proces deliberativ, în urma căreia ANRECTI conform art.25 eliberează „o declarație informativă”, care în esență și este materializarea actului permisiv. Ar putea fi exclus pct.79 din Nomenclator, doar dacă în paralel cel puțin se exclude de la art.25 alin.(8) din Legea nr.241/2007 că ANRCETI în 3 zile va „elibera o declarație informativă tip ce confirmă înscrierea persoanei fizice sau juridice în Registrul public al furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice”. Din aceleași considerente fie este necesar de modificat legislația în domeniul serviciilor poștale sau de inclus o autorizarea dată în Nomenclatorul actelor permissive.

În privința completărilor la art.25 ce țin de „notificarea activităților de instalare, operare, gestionare, mentenanță și/sau lichidare a rețelilor de comunicații electronice la frontiera de stat”, luând în calcul intenția autorilor, atenționăm asupra următoarelor:

La alin. (23) dacă se intenționează ca autorizația să fie preschimbată în notificare, atunci Agenția nu trebuie să elibereze nici un act, trebuie doar să recepționeze informația în modul prestabilit. Dacă se eliberează o declarație, atunci aceasta rămâne un act permisiv, chiar dacă în loc de cerere se depune „notificare”. Cu atât mai mult, la alin. (24) nu poate fi stabilit „refuzul de eliberare, suspendare sau revocare autorizării în ziua în care se ia decizia respectivă”, dacă este notificare nu poate fi și „autorizare” în același timp, cu astfel de drepturi;

La alin. (22) nu în toate cazurile poate fi aplicată aprobarea tacită (cu referire la autoritățile implicate), ba din contra, în unele cazuri această aprobare este în detrimentul agenților economici, spre exemplu în raport cu APL, necesită să fie eliberat Certificatul de urbanism pentru proiectare a construcției (rețelei), în care trebuie să se conțină condițiile tehnice care sunt necesare proiectantului, care în baza aprobării tacite nu pot fi obținute;

La alin. (21) controlul de stat nu poate fi lăsat la discreția autorităților în baza prevederii „cu sau fără solicitarea unei vizite de control din partea organelor în cauză”, odată ce obligația de a solicita/efectua controlul la eliberarea unui act permisiv trebuie să fie indicat expres în lege (conform art.19¹ alin.(3) din Legea nr.131/2012).

Odată ce Legii nr.160/2011 nu are obiectivul de a reglementa alte categorii de activități, care nu se încadrează în activitatea de întreprinzător, nota propusă la anexa Legii nr.160/2011, care se referă la „permis”, este de prisos și nu poate fi inclusă în această lege. Aceste prevederi trebuie să se regăsească în Legea nr.241/2007. În acest sens, mai multe din actele din Nomenclator pot fi acordate

³ <https://actpermisiv.gov.md/#/ep/permit/23>

și persoanelor care nu sunt agenți economici, însă nu este necesar de specificat acest fapt în Legea nr.160/2011.

EXTRAS
din PROCESUL-VERBAL nr. 47
al ședinței Grupului de lucru
al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător
(ședință online)
12 decembrie 2023

Au participat :

Membrii Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător:

Vladislav Caminschi (<i>mail</i>)	- director executiv al Confederației Naționale a Patronatului din Republica Moldova, vicepreședintele Grupului de lucru
Eugen Dațco	- director executiv al Uniunii Transportatorilor și Drumarilor din Republica Moldova
Liliana Busuioc	- Director executiv al Asociației Patronale Alianța Întreprinderilor Mici și Mijlocii
Cristina Tișcul (<i>mail</i>)	- Asociația Investitorilor Străini (FIA)
Carolina Linte	- director executiv al Asociației Patronale Asociația Națională a Producătorilor de Lapte și Produse Lactate „Lapte”
Eugen Cozmulici	- Asociația Businessului European din Moldova (EBA Moldova)
Diana Russu	- șef al Direcției susținere și promovare a membrilor CCI a Republicii Moldova, Camera de Comerț și Industrie
Victor Baci	- consultant de politici, Asociația Patronală „Camera de Comerț Americană din Moldova
Oxana Barbaroș	- Asociația Națională a Companiilor din Domeniul TIC
Valentina Chiper	- Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Roman Gapeev (<i>mail</i>)	- Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale
Carolina Ereimei	- Ministerul Mediului
Corina Cristea (<i>mail</i>)	- Ministerul Justiției
Snejana Novac	- consultant principal în Direcția conformitate juridică, Cancelaria de Stat, secretarul Grupului de lucru

Responsabili din cadrul autorităților publice: Adela Cazacu, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Mariana Efros, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Eugeniu Bazic, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Elena Cebotari, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Elena Negrei, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Radu Musteață, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Ion Șalaru, Agenția Națională pentru Sănătate Publică, Lina Gudima, Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, Mariana Zadnipru, Ministerul Sănătății, Alexandru Andronic, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, Rodica Cojocari, Serviciul Vamal, Igor Iurco, Serviciul Vamal, Tatiana Moraru, Serviciul Vamal, Iurie Stepaniuc, Serviciul Vamal, Liliana Taraburcă, Serviciul Vamal.

Experți ai Secretariatului Evaluării Impactului de Reglementare: dnii Oleg Chelaru, Victor Ermurachi, Nicolae Boțan.

Examinarea proiectului Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (*adaptarea cadrului normativ pentru a permite digitalizarea serviciilor G2B*)

Autor: Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Au luat cuvântul:

dl Eugeniu Bazic

A menționat că elaborarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (*adaptarea cadrului normativ pentru a permite digitalizarea serviciilor G2B*) rezultă din prevederile Strategiei de transformare digitală a Republicii Moldova pentru anii 2023-2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 650/2023, precum și din Planul Național „Construim Moldova Europeană”, și anume realizarea punctului 5 - Digitalizarea serviciilor publice, art. 4 (2) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, precum și art. 11 (3) al Legii nr. 234/2021 cu privire la serviciile publice.

Obiectivul principal al proiectului este de a asigura, până la finele anului 2024, că 100% de servicii publice (în sensul Legii nr. 234/2021 cu privire la serviciile publice) pentru mediul de afaceri (G2B) să poată fi prestate, de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, Centrul Național de Acreditare MOLDAC și Institutul Național de Metrologie, în format digital.

Atingerea obiectivului dat va transforma modul în care instituțiile statului interacționează cu antreprenorii, inclusiv pentru a îmbunătăți accesibilitatea și eficiența serviciilor publice, crearea unui mediu digital accesibil, sigur și incluziv, astfel asigurând accesibilitatea, calitatea serviciilor și eficiența prestării acestora, cu realizarea unui echilibru între satisfacerea intereselor beneficiarilor de servicii publice și a interesului public, precum și de a reduce barierele birocratice pentru inițierea și desfășurarea activităților de întreprinzător.

În scopul aducerii în concordanță cu prevederile art. 233 din Acordul de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană, precum și în scopul optimizării numărului actelor permise și

pentru a facilita digitalizarea procesului de prestare a serviciilor publice, în Legea nr.160/2011 se operează modificările corespunzătoare.

Legea nr.160/2011 se completează cu următoarele noțiuni: „autorizare generală”, „Nomenclator al activităților de întreprinzător care pot fi desfășurate în baza notificării, realizate în condițiile regimului de autorizare generală”, și „notificare”. Totodată se modifică noțiunea „Sistemul informațional automatizat de gestionare și eliberare a actelor permissive”.

Anexa nr.1 a Legii nr.160/2011 se modifică după cum urmează:

- la compartimentul II „Actele permissive care se încadrează în categoria autorizațiilor” pozițiile 78-80 se exclud;

- la compartimentul III „Actele permissive care se încadrează în categoria certificatelor” pozițiile 3-5 se exclud, și se completează cu poziția 37, ce descrie următorul act permisiv: „Permisul tehnic pentru utilizarea stațiilor de radiocomunicații, în cazul în care eliberarea licenței de utilizare a canalelor și frecvențelor radio nu este prevăzută de Legea nr. 241/2007”.

- după compartimentul III „Actele permissive care se încadrează în categoria certificatelor”, după poziția 37, Anexa nr.1 se completează cu o notă cu următorul cuprins:

„Notă. Actul permisiv „permisul tehnic” de asemenea poate fi eliberat, în cazurile prevăzute de Legea comunicațiilor electronice nr. 241/2007, persoanelor fizice sau juridice care nu practică activitatea de întreprinzător, sau nu sunt înregistrate ca persoane juridice în Republica Moldova.”

Urmare a modificărilor operate, actualul Sistem informațional automatizat de gestionare și eliberare a actelor permissive va include posibilitatea autorizării activității de întreprinzător în baza notificării, realizate în condițiile regimului de autorizare generală în domeniile comunicațiilor electronice și comunicațiilor poștale. De asemenea, prin intermediul acestui sistem va fi posibilă eliberarea permisul tehnic pentru utilizarea stațiilor de radiocomunicații, în cazul în care eliberarea licenței de utilizare a canalelor și frecvențelor radio nu este prevăzută de Legea nr. 241/2007. În prezent acest act, care se eliberează de către ANRCETI și este necesar pentru utilizarea stațiilor de radiocomunicații, nu este considerat act permisiv în sensul Legii nr. 160/2011, având în vedere lipsa acestuia în lista actelor permissive.

Solicită susținerea proiectului.

dl Nicolae Boțan

A menționat că proiectul de act normativ a fost analizat prin prisma principiilor de reglementare ale activității de întreprinzător stabilite în Legea nr. 235 din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, alte legi care conțin principii de reglementare a activității de întreprinzător (Legea nr.160/2011, Legea nr.131/2012, Legea 161/2011 ș.a.) și altor acte legislative aferente.

Relatează că analiza de impact a fost susținută condiționat, cu toate că s-a constatat un nivel foarte mic de corespundere cu Metodologia. Autorii nu au modificat sau completat cumva analiza de impact și nu au ținut cont de obiecțiile înaintate de GL. Astfel oportunitatea și proporționalitatea intervenției nu este argumentată și nu sunt respectate principiile în cauză. Reiterăm că intențiile autorilor expuse în proiect sunt contradictorii în sine. În raport cu actele emise din domeniul comunicațiilor electronice și poștale se pledează pentru includerea acestora pe platforma SIA GEAP (cu scopul de a „digitaliza” procesele). În același timp, în domeniul metrologiei autorii pledează pentru excluderea acestora din Nomenclator și, corespunzător din SIA GEAP, cu scopul „de a înlătura impedimente la obținerea acestor acte”, impedimente despre care nu s-a scris nimic în analiza de impact. Nu este clar cum aceeași platformă digitală poate atât de radical influența diferite acte/proceduri.

În raport cu certificatele din domeniul metrologiei se propune excluderea acestora din Nomenclator sub pretextul că acestea nu sunt acte permissive odată ce „nu acordă niciun drept sau obligație specifică solicitantului în ceea ce privește activitatea de întreprinzător”, fără a ține cont de însăși noțiunea de „certificat” de la art.4 din Legea nr.160/2011 care stabilește expres că certificatul nici

nu trebuie „să acorde drepturi primare”⁴. Într-un final, în raport cu aceste acte în domeniul metrologiei, nu se identifică și nu se analizează o problemă clară, nu se specifică care sunt aspectele negative legate cu faptul că aceste certificate se regăsesc în Nomenclator. Astfel excluderea actelor din domeniul metrologiei nu a fost explicată și justificată, totodată nu se atestă modificări în legislația de profil pentru ca aceste acte să nu mai cadă sub incidența noțiunii de act permisiv. În cazul în care actele date necesită a fi solicitate și acordată pe altă platformă decât SIA GEAP, atunci acest fapt va fi indicat în legea de profil (Legea metrologiei și, după caz, Legea nr.235/2011).

Legea nr.160/2011 se referă la toate autoritățile și toate categoriile de acte permissive (cu unele excepții expres indicate la art.3. Așa numitul „regim de autorizare generală” este o particularitate care se regăsește doar în Legea nr.241/2007 și nu este propriu pentru nici un alt domeniu de reglementare național. Mai mult, însăși sintagma „regim de autorizare”, în lipsa unei autorizații (sau oricare alt act permisiv) este cel puțin stranie. Astfel propunerea de completare a Legii nr.160/2011 cu această noțiune și atribuirea acestor aspecte către toate autoritățile de reglementare este cel puțin stranie și improprie altor autorități decât ANRCETI.

Corespunzător și nomenclatorul propus la anexa nr.1¹ este extrem de trunchiat, legea se referă la toate domeniile, nu doar cele reglementate de ANRCETI! Și nici nu e clară logica, care este necesitatea acestui nomenclator, odată ce Nomenclatorul actelor permissive are un scop cert – nu pot fi solicitate actele care nu se prevăd în Nomenclator, în special în cazul în care actele sunt prevăzute de acte normative subordonate legilor (HG, acte departamentale). Ori în proiect nici nu se propune completarea normei/regulii în cauză, la fel nu se propune o inventariere a tuturor notificărilor. Deci propunerea este una nu doar contradictorie cu obiectivul legii, dar și pare a fi una inutilă, care poate duce doar la neclarități în raport cu alte notificări din alte domenii de reglementare. Dacă se dorește un Nomenclator pentru domeniul telecomunicațiilor, atunci acesta trebuie să fie inclus în Legea nr.241/2007 (după modelul din Legea nr.130/2012 privind regimul armelor și munițiilor). Alternativ, dacă se insistă ca într-o lege să fie incluse toate notificările în baza cărora se inițiază activități economice (de întreprinzător), atunci, după aceeași logică, trebuie să fie incluse și toate raportările (fie că sunt periodice sau de o singură dată) și, evident, trebuie de extins întreaga arie și de modificat substanțial obiectul de reglementare a Legii nr.160/2011 sau de elaborat o altă lege în acest sens, în care se va conține nu doar Nomenclatorul notificărilor și raportărilor obligatorii dar și spectrul de norme materiale și procedurale aferente (cum se depun notificările/raportările, cum se recepționează și prelucrează de autoritate etc.). Regimuri în care există înregistrări oficiale în baza unor notificări sunt mult mai multe și mai variate, care în acest caz la fel necesită să fie incluse în anexa propusă la Legea nr.160/2011 (ex. în domeniul transportului rutier sau chiar și în același domeniu al metrologiei pentru prestatori de servicii, despre care autorii nu menționează, cu toate că se referă la unele certificate din același domeniu).

Notificare în sine este în esență o procedură de raportare, de transmitere oficială a unor informații, fără implicări permissive, proceduri de deliberare din partea unei autorități sau o oarecare conotație de „autorizare”. Notificarea presupune doar transmiterea și preluarea mecanică a unor informații prestabilite ca și formă și conținut cu prelucrarea și înregistrarea acestora ulterioară. Astfel în legea care are obiectiv de a prevedea modul de reglementare prin autorizare sau prin acte permissive, este absurd de a include proceduri de raportare/notificare, care nu au (sau nu trebuie să aibă) nici o legătură cu aria actelor permissive și obiectivul legii.

Amintim autorilor, că în conformitate cu Legea nr.181/2016, în temeiul art. XII a fost desfășurat un proces amplu de revizuire a întregului spectru de acte permissive (existente la acel moment în cadrul normativ) și a Nomenclatorului actelor permissive din Legea nr.160/2011. Acea lege a stabilit

---

⁴ c) certificat – act permisiv care se referă la conformitatea anumitor bunuri sau servicii fie la atestarea cunoștințelor/capacităților angajaților unui agent economic, în limita criteriilor stabilite la art.4, în baza căruia nu se acordă drepturi primare pentru activitate, dar care este impus de lege pentru a confirma respectarea unor cerințe de ordin tehnic și a cărui neobținere nu periclitează întreaga activitate a agentului economic într-un domeniu

abordarea metodologică de analiză și revizuire a actelor permissive și modalități de simplificare sau desființare a actelor permissive, stabilind⁵:

„1. Autoritățile administrației publice centrale care eliberează acte permissive, inclusiv licențe, vor iniția un amplu proces de revizuire a oportunității actelor permissive în cauză, inclusiv a licențelor, a conformității acestor acte principiilor reglementării activității de întreprinzător, de eficientizare și de simplificare a procedurii de solicitare și eliberare a acestor acte, care presupune următorii pași:

2) determinarea oportunității acestora și reducerea maximă a numărului lor prin:

a) eliminarea din cadrul normativ dacă se constată dublarea acestora cu alte acte sau mecanisme de intervenție și/sau lipsa lor de oportunitate;

b) eliminarea prin comasare cu alte acte care au scop similar;

c) transformarea actului în proceduri de notificare și/sau de înregistrare oficială;

d) transformarea actului în procedură de confirmare și/sau în schimb de informație între autorități (fără implicarea solicitantului) în cadrul procedurii de emitere a unui act conexe;”

Adică, în rezultatul exercițiului de analiză și revizuire o serie de acte permissive au fost transformate în notificări oficiale și au fost excluse din rândul actelor permissive, în special din cauza că nu se mai corelau cu obiectivul legii, și odată ce nu mai presupuneau bariere și alte procese permissive, nu era necesară păstrarea lor într-un Nomenclator, supravegherea și corelarea cu cerințele pentru acte permissive. Era suficientă reglementarea corespunzătoare în legea de specialitate. Totodată, aceasta nu a presupus că notificările nu pot fi digitalizate, inclusiv nu pot fi transmise prin SIA GEAP. În acest sens este relevant exemplul autorizației de comerț din partea APL (anterior autorizație de funcționare), care a fost transformată în notificare obligatorie în comerț⁶ (în Legea nr.231/2010) și care s-a decis să fie transmisă prin SIA GEAP, chiar dacă nu este menționată în Legea nr.160/2011. Dacă intenția autorilor este doar de a asigura notificarea în domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale prin intermediul SIA GEAP, aceasta nu necesită completări la Legea nr.160/2011 ci doar unele modificări în Legea nr.241/2007 și Legea nr.36/2016, după modelul notificării în comerț. Așa am menționat mai sus, conceptul propus, de a include o listă cu „notificările” obligatorii (sau conceptul de regimuri de autorizare generală care este propriu doar Legii nr.241/2007) este contradictoriu cu obiectivul legii în sine și propunerea este una extrem de trunchiată.

În aceeași ordine de idei, nu este niciun fel de justificată excluderea actului de la pct.79 din Nomenclator – „autorizare generală de furnizare a rețelelor ori serviciilor de comunicații electronice”, odată ce această autorizare continuă să întrunească elementele de act permisiv, din cauza că în urma notificării (care de fapt servește mai mult în calitate de „cerere”) urmează un proces deliberativ, în urma căreia ANRECTI conform art.25 eliberează „o declarație informativă”, care în esență și este materializarea actului permisiv. Ar putea fi exclus pct.79 din Nomenclator, doar dacă în paralel cel puțin se exclude de la art.25 alin.(8) din Legea nr.241/2007 că ANRCETI în 3 zile va „elibera o declarație informativă tip ce confirmă înscrierea persoanei fizice sau juridice în Registrul public al furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice”. Din aceleași considerente fie este necesar de modificat legislația în domeniul serviciilor poștale sau de inclus o autorizare dată în Nomenclatorul actelor permissive.

În privința completărilor la art.25 ce țin de „notificarea activităților de instalare, operare, gestionare, mentenanță și/sau lichidare a rețelelor de comunicații electronice la frontiera de stat”, luând în calcul intenția autorilor, atenționăm asupra următoarelor:

- La alin. (23) dacă se intenționează ca autorizația să fie preschimbată în notificare, atunci Agenția nu trebuie să elibereze nici un act, trebuie doar să recepționeze informația în modul prestabilit. Dacă se eliberează o declarație, atunci aceasta rămâne un act permisiv, chiar dacă în loc de cerere se depune „notificare”. Cu atât mai mult, la alin. (24) nu poate fi stabilit „refuzul de eliberare, suspendare sau revocare autorizării în ziua în care se ia decizia respectivă”, dacă este notificare nu poate fi și „autorizare” în același timp, cu astfel de drepturi;

⁵ https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=94458&lang=ro

⁶ <https://actpermisiv.gov.md/#/ep/permit/23>

- La alin. (22) nu în toate cazurile poate fi aplicată aprobarea tacită (cu referire la autoritățile implicate), ba din contra, în unele cazuri această aprobare este în detrimentul agenților economici, spre exemplu în raport cu APL, necesită să fie eliberat Certificatul de urbanism pentru proiectare a construcției (rețelei), în care trebuie să se conțină condițiile tehnice care sunt necesare proiectantului, care în baza aprobării tacite nu pot fi obținute;
- La alin. (21) controlul de stat nu poate fi lăsat la discreția autorităților în baza prevederii „cu sau fără solicitarea unei vizite de control din partea organelor în cauză”, odată ce obligația de a solicita/efectua controlul la eliberarea unui act permisiv trebuie să fie indicat expres în lege (conform art.19¹ alin.(3) din Legea nr.131/2012).

Odată ce Legii nr.160/2011 nu are obiectivul de a reglementa alte categorii de activități, care nu se încadrează în activitatea de întreprinzător, nota propusă la anexa Legii nr.160/2011, care se referă la „permis”, este de prisos și nu poate fi inclusă în această lege. Aceste prevederi trebuie să se regăsească în Legea nr.241/2007. În acest sens, mai multe din actele din Nomenclator pot fi acordate și persoanelor care nu sunt agenți economici, însă nu este necesar de specificat acest fapt în Legea nr.160/2011.

Concluzie: *Proiectul conține prevederi contradictorii cu principiile de reglementare a activității de întreprinzător. Nu poate fi recomandată susținerea proiectului în redacția propusă.*

dl Vitalie Boboc

A menționat că au fost luate în considerare o parte din obiecțiile expuse în opinie, au fost incluse modificările în proiect dar nu s-a reușit transmiterea modificărilor Grupului de lucru. Referitor la Legea metrologiei, nu s-a acceptat propunerea expertului, pentru că scopul MDED este digitalizarea acestor servicii. **Solicită susținerea proiectului.**

S-a decis: *proiectul nu se susține (7 – nu se susține; 4 – se susține cu condiția luării în considerare a obiecțiilor și recomandărilor).*